

Alkotmánybíróság

1015 Budapest
Donáti u. 35-45.

Fővárosi Törvényszék

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: <u>IV/280-0/2015</u>	
Érkezett: <u>2015 JAN 19.</u>	
Példány: <u>1</u>	Kezelőiroda:
Melléklet: <u>7 db</u>	<u>me</u>

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK 12.

ALAJSTROMSZÁM
TÖRIRATON
Gyűjtőládába / Személyesen / E-mailen / Faxon
2014 -12- 16
TÖRIRATON: <u>IV</u>
MELLÉKLET: <u>KÖZTÜK</u>
FŐAJSTROMSZÁM: <u>14/14/10</u>
TÖRIRATON:

Hiv.számok:

Fővárosi Törvényszék 18.B.1414/2010/166.számú I.fokú ítélete

Fővárosi Ítéltábla 3.Bf.379/2013.számú II.fokú jogerős ítélete

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [redacted] - a csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm, [redacted] útján - az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 26. § (1) bekezdése alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő:

Indítványozom, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság állapítsa meg, a Fővárosi Ítéltábla 3.Bf. 379/2013/16. számú meghozott ítélete engem marasztaló valamint a Fővárosi Törvényszék 8.B.1414/2010/166. ítélete engem marasztaló része alaptörvény-ellenes, mivel az ítélet sérti az Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) (3) (7) bekezdését, XXIV. cikk (1) bekezdését, VI. Cikk (1) bekezdését, a IX. cikk (1) bekezdését, valamint X cikk (1) bekezdését, és ezért az ítéletet az Abtv.43.§ alapján¹ semmisítse meg.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. A megsemmisíteni kért jogszabályi rendelkezés(ek), bírói döntések megnevezése, a határidő-számításhoz szükséges adatok közlése (a jogerős ítélet kézhezvételének időpontja stb.):

Az ügy rövid ismertetése

A Fővárosi Főügyészség NF.4240/2010/47-I. számú vádiratában 22 rendbeli, a Btk.166.§.(3) bekezdésébe ütköző emberölés előkészülete büntetvével, a Btk.170.§.(1)

¹ 43. § (1) Ha az Alkotmánybíróság a 27. § alapján folytatott eljárásában alkotmányjogi panasz alapján megállapítja a bírói döntés alaptörvény-ellenességét, a döntést megsemmisíti. (2) A bírói döntést megsemmisítő alkotmánybírósági döntés eljárási jogkövetkezményére a bírósági eljárások szabályait tartalmazó törvények rendelkezéseit kell alkalmazni. (3) A bírói döntés Alkotmánybíróság általi megsemmisítése következtében a szükség szerint lefolytatandó bírósági eljárásban az alkotmányjogi kérdésben az Alkotmánybíróság határozata szerint kell eljárni. (4) Az Alkotmánybíróság a bírói döntés megsemmisítése esetén megsemmisítheti a döntéssel felülvizsgált más bírósági vagy hatósági döntéseket is.

bekezdésébe ütköző, a (4) bekezdés szerint minősülő testi sértés büntetével, és a Btk.271.§.(1) bekezdésébe ütköző garázdaság vétségével vádolt meg

A Fővárosi Törvényszék 18.B.1414/2010/166.számú, 2013.május 21.napján kelt ítéletében – a továbbiakban: I.fokú ítélet – 2 rb. emberölés előkészülete, 1 rb. testi sértés büntette és 1 rb. garázdaság vétsége miatt két év hat hónap szabadságvesztésre ítelt, 20 rb. emberölés előkészületének büntette miatt emelt vád alól felmentett.

A Fővárosi Ítéltábla 2014. október 15-én kihirdetett és jogerőre emelkedett, 3.Bf.379/2013/16.számú ítélete – a továbbiakban II.fokú ítélet – az I.fokú ítéletet megváltoztatta.

A jogerős ítélet elleni és köznyugalom elleni cselekményeket egységesen az 1978.évi IV.törvény 270/A. § (1) bekezdés a) és b) pontjába ütköző közveszéllyel fenyegetés vétségének minősítette.

A 20 rb. emberölés előkészületének büntette miatt emelt vád alóli felmentést mellőzte.

A halmazati büntetést 50 nap szellemi munkakörben letöltendő közérdekű munkára enyhítette.

Az Abtv. 30. § (1) bekezdés alapján az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. A másodfokú ítéletet 2014. 12. 10-én kézbesítette részemre a posta.

2. Az Alaptörvényben biztosított jog megnevezése:

Az Alaptörvényben biztosított, az I. és II.fokú ítélet által megsértett jogaim megnevezése:

- az Alaptörvény *XXVIII. cikk* (1) bekezdés Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el. (2) Senki nem tekinthető bűnösnek mindaddig, amíg büntetőjogi felelősségét a bíróság jogerős határozata nem állapította meg. (3) A büntetőeljárás alá vont személynek az eljárás minden szakaszában joga van a védelemhez. A védő nem vonható felelősségre a védelem ellátása során kifejtett véleménye miatt. (7) Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.
- Az Alaptörvény *XXIV. cikk* (1) bekezdés Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.
- Az *Alaptörvény VI. cikk* (1) Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák.
- Az *alaptörvény IX. cikk* (1) Mindenkinnek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához.

Az Alaptörvény *X. cikk* (1) Magyarország biztosítja a tudományos kutatás és művészeti alkotás szabadságát, továbbá - a lehető legmagasabb szintű tudás megszerzése érdekében - a tanulás, valamint törvényben meghatározott keretek között a tanítás szabadságát.

3-4. A közvetlen érintettség kifejtése (az eljárás megindításának indokai, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényege, bírói döntés esetén a pertörténet röviden, az ügyben hozott bírói döntések stb.) és indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály, jogszabályi rendelkezés, bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével:

A bírói döntés Alaptörvény-ellenességét alátámasztó érveim az alábbiak:

A bűnösségem megállapítása súlyos egészségromlást okozó testi sértés büntetében:

Ezen vádpontban bűnösségemet a II.fokú ítélet – az I.fokú bíróság mérlegelt tényállását helybenhagyva – egy olyan, általam gyanúsítottként tett vallomásra alapozva állapította meg, amely vallomás megtételekor a védelemhez és tisztességes eljáráshoz fűződő jogom alaptörvény-ellenes módon korlátozva volt.

A szóban forgó vallomást 2010.február 12-én a második gyanúsított kihallgatásom alkalmával tettem. Azt, hogy a bűnösségem megállapítása ezen a vallomáson alapult, az alábbi szövegrészekkel igazolom:

- I.fokú ítélet 10.oldal, alatt, „Az 1.) tényállási pontban foglalt cselekmény...” kezdetű bekezdés
- I.fokú ítélet 11.oldal, „A bíróság elsőként azt rögzíti” kezdetű bekezdés
- II.fokú ítélet szóbeli indokolásából szó szerinti idézet:
„ (...) de a második vallomásnál, ahol már a védő is jelen volt, a második vallomásnál a vádlott úgy nyilatkozott a kérdéshez ezen cselekménnyel kapcsolatban, hogy sajnos ezt a testi sértést a nagymamám sérelmére elkövettem. Tehát a vádlottnak, hogy úgy mondjam e tekintetben, noha részleteket nem árulta el- e tekintetben beismerő vallomást tett.”

Megállapítható, hogy a vallomás-részlet nélkül a bűnösségem kimondására, a bűncselekmény bizonyítására, jogerős elítélésemre nem kerülhetett volna sor.

Alaptörvény védelemre és tisztességes eljárásra vonatkozó rendelkezéseit megsértő módon döntöttek úgy a perben eljáró bíróságok, hogy ezt a vallomás-részletet törvényes bizonyítékként veszik figyelembe, mégpedig a következő okokból.

A második gyanúsított kihallgatásomkor „több emberen elkövetett emberölés előkészülete” gyanújával hallgatott ki a nyomozó hatóság. A rendőrség – azóta tévesnek bizonyuló – álláspontja szerint, bizonyos magatartásaimra ez a büntetőjogi minősítés volt ráilleszthető. A kihallgatás tematikáját ez az „előkészületi” cselekménysor határozta meg, erre vonatkozó kérdéseket tett fel sorra az előadó.

Ezt követően az előadó egy olyan bűncselekménnyel kapcsolatosan intézett hozzám kérdést, amely bűncselekmény az „előkészületi” magatartáshoz semmilyen kapcsolódással nem bír. Sem a hely, sem az idő, sem a történeti tényállás, sem a büntetőjogi minősítés nem köti össze a kettő cselekményt. Ez a bizonyos másik bűncselekmény az, ami miatt – súlyos egészségromlást okozó testi sértés büntette miatt- marasztalt jogerősen a Fővárosi Ítéletábra.

Határozott álláspontom szerint, a kihallgatást végző nyomozó a nagymama bántalmazására vonatkozó kérdés feltevésével, „új gyanúsított kihallgatást” nyitott meg.

Álláspontom szerint az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésben rögzített hatósági eljárások tisztességes intézéséhez fűződő jogomat sértik a fenti eljárások és az hogy a bíróságok az ilyen tisztességtelen és részrehajló eljárás folytán nyert bizonyítékokat a bűnösségem felhasználásához felhasználták.

A testi sértés bűncselekmény az emberölés előkészületével semmilyen kapcsolatban nem állt és testi sértéssel meg sem lettem gyanúsítva a kihallgatás előtt, azonban kérdéseket intéztek ezen bűncselekménnyel kapcsolatban hozzám.

Jelen ügyben a Fővárosi Ítéltábla az első gyanúsított kihallgatásom jegyzőkönyvét teljes egészében törvénytelen bizonyítéknak minősítette, így azt nem létezőnek kell tekinteni.

Így tehát, ha a második kihallgatásomkor a nyomozó a testi sértésre vonatkozóan is kérdést kívánt feltenni, az arra adott válaszom előtt köteles lett volna ismét, külön kioktatni a Be.117.§.(2) bek. szerinti terhelti jogokra és kötelezettségekre. Így különösen az ún. hallgatás jogára. Ugyanúgy, mint ahogy ez akkor is kötelessége lett volna, ha a testi sértésre vonatkozó kihallgatási részt nem akkor bonyolítják le, hanem egy korábbi folytatólagos kihallgatásom alkalmával. E kötelezettségét azonban a nyomozó nem teljesítette.

A védelemhez és a tisztességes eljáráshoz fűződő Alaptörvényben rögzített jogomat sértette, az emberölés előkészületére folytatott kihallgatásomkor a testi sértésre vonatkozóan kérdést feltenni, a hallgatás jogára külön nem figyelmeztetni, majd az erre adott válaszomat törvényes bizonyítékként elfogadni.

Megvalósult, az Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) és (3) bekezdés sérelme mivel az ítélet és az annak alapjául szolgáló eljárás nem volt tisztességes, és elvonta védelemhez való jogomat, hiszen olyan bűncselekménnyel kapcsolatban kérdezett, amivel nem voltam meggyanúsítva és kapcsolatban sem állt azon bűncselekménnyel amivel kapcsolatban meggyanúsítottak. Védelmemre felkészülni ezen cselekménnyel kapcsolatban nem tudtam és kirendelt védőmmel konzultálni szintén nem tudtam, így a védelmemhez való alkotmányos alapjogom sérült. Ezen okból az ítélet alaptörvény-ellenes mivel a tisztességtelen nyomozati eljárásban beszerzett bizonyítékokat a bűnösségem megállapításához felhasználták.

A testi sértés bűncselekménnyel kapcsolatban lényegében később csak formálisan lettem meggyanúsítva, a vádemelés előtt röviddel, mikor már a nyomozati eljárást ezen bűncselekmény vonatkozásában lefolytatták. Fentebb már említettem, hogy teljesen más bűncselekménnyel kapcsolatosan kérdeztek ezen cselekménnyel kapcsolatosan, gyanúsítás nélkül.

Mindenesetre az évekkel ezelőtti testi sértés tényállás feltáratlan és kivizsgálatlan maradt.

A bűnösségem megállapítására közveszéllyel fenyegetés vétségében

Mielőtt ebben a körben rátérnék az alaptörvény-ellenesség vonatkozásában az indokolásomra, szeretném megvilágítani a Tisztelt Alkotmánybíróság számára, hogy milyen körülmények között, milyen légkörben indult meg, és zajlott le ellenem ez a büntetőeljárás.

Meg kell tennem ezt akkor is, hogyha tudom, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróságnak nincsen hatásköre, és lehetősége ezt az eljárást felülbírálnia.

2010.február 11-én a [REDACTED] [REDACTED] egy, a valóságban meg nem történt bűncselekmény (utcai, fegyveres garázda magatartás) gyanújára utaló, koholtnak bizonyult bizonyíték alapján rohant le. Az ezt megelőző órákban írt rendőri jelentés valótlan voltát az I. és II.fokú ítélet megállapította. A jelentés alapjául szolgáló, ismeretlen személy általi telefonos bejelentés hangfelvétele az eljárás folyamán sohasem került elő, nem volt meghallgatható. A hamisításban részt vevő rendőrök beazonosítására és felelősségre vonására kísérlet sem történt az ügyészség, bíróság részéről.

Mégis aznap éjjel 1 órakor kezdődő kihallgatásom közben éjjel 3 órakor felhasználták a telefonos hamisítást arra, hogy őrizetbe vételemet ezzel indokolják. Az őrizetbe vételt jegyzőkönyv nem rögzíti, az írásos nyom azonban megmaradt.

A kihallgatást vezető a médiában közölte azt, hogy az ő állítólagos pszichológiai trükkje nyomán „mindent beismertem”. A valóságban semmiféle beismerés nem történt, és a történetek ismeretében a kihallgatási jegyzőkönyv hitelessége is megkérdőjeleződik.

Az eljáró bíróságok azonban – legalább is a bírósági eljárás során- nem tulajdonítottak jelentőséget ezeknek a kihallgatási körülményeknek. A koholt utcai fegyveres garázdaságot mint terhelő adatot beépítették az eljárásba. Az orvosszakértők kirendelésénél mint „heteroagresszív előzményt” az utcai fegyveres garázdaságot nevezték meg, majd a szakértőkkel a nem-orvosi előzményből orvosi előzményt kreálva ennek rám nézve terhelő eredménye mind a mai napig kísér.

Történt ellenben más, 2010. február 12-én, mikor még be sem fejeződött az „emberölés előkészülete” miatti gyanúsított ki hallgatásom, [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] már megtartotta a maga sajtótájékoztatóját. Ez a sajtótájékoztató tett engemet a honi média számára [REDACTED] aki a [REDACTED] a [REDACTED] [REDACTED].

Onnantól kezdve, egészen a Fővárosi Ítéltábla 2014.október 15-i ítéletéig, az ügyben eljáró bíróságok számára, a szenzációhajhász média, és az ugyanilyen ügyészség, rendőri erőszakszervezet diktálta a tempót. 21 hónapig voltam előzetes letartóztatásban, és 4 év 8 hónapig álltam büntetőeljárás terhe alatt. Mindezt olyan „bűncselekmények” miatt, amelyek a jogerős ítélet szerint 50 nap közérdekű munkával voltak honorálhatók.

A Fővárosi Ítéltábla sokat tett az eljárás alaptörvény-ellenességének kiküszöbölése érdekében azért, hogy a II.fokú ítéletben kimondta: az első gyanúsított vallomásom teljes egészében kizárandó, az értékelhető bizonyítékok köréből. Éppen ezért, annak a bizonyos, éjszakai, védő értesítése nélküli kihallgatásomnak a jogkövetkezmenyei érdekében, már nem kell, hogy kérjem a Tisztelt Alkotmánybíróság eljárását.

Így is alaptörvény-ellenes azonban a II.fokú ítélet azon rendelkezése, mely a vád tárgyává tett cselekményeket (azt nem mondhatom, hogy cselekményeim) a testi sértés tényállása kivételével, közveszéllyel fenyegetés vétségének minősíti.

Álláspontom szerint, emögött a büntetőjogi minősítés mögött, az a törekvés húzódik meg, hogy „valamiért mindenképpen legyek elítélve”- még ha az emberölés előkészülete, mint vád, nyilvánvalóan tarthatatlan is.

A közveszéllyel fenyegetés vétsége miatt elítélésem, Alaptörvényben biztosított jogaimat sértik

Az Alkotmánybíróság a 13/2014. (IV. 18.) AB határozat indokolásában rögzítette az alábbiakat „A demokratikus jogállamokban a véleménynyilvánítás szabadságának kitüntetett szerepe van: nemcsak az egyéni önkifejezés, a személy szabad kibontakozásának és szellemi autonómiájának záloga, hanem egyúttal a demokratikus közvélemény és akaratképzés nélkülözhetetlen forrása is. A demokratikus kormányzás és a politikai közélet ugyanis feltételezi a különféle vélemények akadálymentes közlésének, közölhetőségének és ütköztetésének szabadságát. A szólás-, és sajtószabadság pedig a polgárok önkormányzását és a demokratikus párbeszédben való részvételét elősegítve garantálja a demokratikus közélet fejlődését. Az Alaptörvény hatályba lépését megelőzően az Alkotmánybíróság gazdag gyakorlat kimunkálásán keresztül alakította a véleményszabadság alapjogának jelentését, tartalmát és határait. Ennek során meghatározta a véleményszabadságnak a politikai közösség demokratikus működésében játszott alkotmányos szerepét is. Az Alkotmánybíróság a 7/2014. (III. 7.) AB határozatában úgy foglalt állást, hogy a szólás-, és sajtószabadság korábban kibontott alkotmányjogi összefüggései az Alaptörvény hatályba lépését követően is megőrzik érvényességüket {7/2014. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [20]–[24]}. Ebből következően jelen ügy megítéléséhez az Alkotmánybíróság kiindulópontját a korábban kimunkált alkotmányjogi összefüggések jelentik.”

„Az Alkotmánybíróság értelmezésében a véleménynyilvánítási szabadság többféle szabadságjog, az ún. kommunikációs jogok „anyajoga”. E szabadságjog nyújt megalapozott részvételi lehetőséget a társadalmi és politikai folyamatokban a véleménynyilvánítás, illetve a közügyekről szóló információtovábbítás, a tájékozódás és a véleményalkotás szabadságán keresztül. Nem bizonyos gondolatok, vélemények, eszmék vagy értékek, hanem maga a véleménynyilvánítás lehetősége élvezi az alkotmányos védelmet. Így a véleménynyilvánítás fórumának szabadsága maga hordozza az alkotmányos értéket. A véleménynyilvánítási szabadság alapjoga ennek megfelelően nem tagadható meg azért, mert az elhangzottak mások érdekét, világfelfogását, szemléletét vagy érzékenységét sértik. A véleményszabadság és a vélemények kifejtésének szabad lehetősége éppen ezért a sokszínű és demokratikus közvélemény, illetve politikai akaratképzés elsődleges garanciája.”

Az alkotmányos demokráciák a közügyekben való megszólalást fokozott védelemben részesítik.

A véleményszabadságnak vannak alkotmányos korlátai is , amely korlátokat a gyakorlatban a polgári jog, és a büntető jog is kijelöli, így a közveszéllyel

fenyegetés esetében a köznyugalom védelme- érdekében állít fel a Btk. korlátokat.

Azonban Alkotmánybíróság álláspontja szerint a demokrácia lényegi eleméhez tartozik az állami és önkormányzati intézményrendszer működésének és tevékenységének szabad bírálata, kritikája még akkor is, ha a kritika túlzó jellegű értékítélet formájában ölt testet (ABH 1994, 219, 230.).

Az Ítéltábla ítélete az indítványozó által barátai előtt társadalomkritikai éllel is tett kijelentéseiről, művészeti alkotásaiban szintén társadalom kritikai valamint művészeti céllal megfogalmazott szellemi gondolatok miatt ítélte el az indítványozót közveszéllyel fenyegetés vétségében.

Az ítélet szóbeli indokolásakor az eljáró bíróság kiemelte, hogy a Rákosi-rendszer idején voltak olyan esetek, amikor valakit azért ítéltek el sok évre, amit gondolt vagy leírt. Ma ez ugyanolyan abszurd lenne, mintha emberölésért vonnának felelősségre egy apát, aki "agyonütlek fiam!" felkiáltással ütésre emeli a kezét. Indítványozó esetében komolynak, konkrétan és közvetlennek csupán a közveszéllyel fenyegetés tekinthető, az emberölés előkészülete nem - mondta.

Az Alaptörvény 28. cikke előírja, hogy a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Ennek tükrében álláspontunk szerint az eljáró bíróságoknak vizsgálni kellett volna azt, hogy a büntetőjogi jogszabály alkalmazásával nem sérül-e az Alaptörvényben foglalt jog. Ugyan bíróság az egyik bűncselekmény kapcsán (emberölés előkészülete) lényegét tekintve megállapítja, hogy sérült a gondolatszabadsághoz való jog azonban a másik bűncselekmény vonatkozásban ugyanezen gondolatok, vélemények közlése miatt megállapította a közveszéllyel fenyegetés vétségét.

Álláspontunk szerint maga az eljáró másodfokú bíróság is vizsgálta az ítélettel összefüggésben az alkotmányjogi aspektusokat, hiszen magát a Rákosi-rendszert hozta fel példának, ahol mai közjogi berendezkedés szerint védett gondolat- és szólásszabadság alkotmányos alapjog nem érvényesült az ítélezésben, azonban lényegét tekintve az Alaptörvény rendelkezését az eljáró bíróság az emberölés előkészület esetében sérülni látta míg a közveszéllyel fenyegetés tekintetében nem látta sérülni.

Álláspontunk szerint a az ítélet azzal, hogy a véleménynyilvánítás szabadság körében indítványozó által tett kijelentéseit, baráti beszélgetései során elhangzó gondolatokat, művészeti gondolatait kriminalizálja megsérti az Alaptörvény véleménynyilvánítás szabadságához fűződő alapjogát az indítványozónak, Valamint a VI. cikk (1) bekezdés szerinti magánélethez fűződő jogát, a magán kapcsolattartási jogát.

A büntetőjogi felelősség megállapítása a véleményformálást az alaptörvényben foglalt megszorításokat túllépve korlátozza. [a 13/2014. (IV. 18.) AB határozat is hivatkozott ezen körben az alábbi jogestre az Amerikai Egyesült Államok Legfelső Bíróság *Lamont v. Postmaster General*, 381 U.S. 301 (1965)].

Az ítéletben konkrét fenyegetés, amit a II.fokú ítélet a terhemre ró, az annyiból áll, hogy én valamilyen lőfegyverrel elkövetendő bűncselekményt, tömeggyilkosságot „vagy egyebet” helyeztem volna kilátásba. Ezt az ítéltábla, Az

██████████ kimutatták: A hátborzongató és erőszakos kreatív alkotások lehet, hogy zavarnak egyeseket. Másokat azonban szórakoztatnak és megvilágosítanak. A szólás- és sajtószabadság tekintetében a bíróságoknak érzékenynek kell lenni komoly irodalmi, művészeti, politikai vagy tudományos önkifejezés megnyirbálása esetén (Miller v. California, 413 U.S. 15, 22-23, 34 (1973)).

Ausztriában is előfordult, hogy egy 2010-ben megjelent könyv miatt, ami egy iskolai átokfutásról szól, büntetőjogi felelősségre kívántak vonni egy író ██████████

██████████ ██████████ ██████████) azonban az író szintén felmentette a bíróság.

Magyarországon azonban első fokon emberölés előkészületei miatt másodfokon közveszéllyel fenyegetés tárgyában büntetőjogilag felelősségre vonták az indítványozót, az irodalmi alkotásban foglaltak miatt, ami egy demokratikus jogállamban súlyos alkotmányos jogsértés. Ezen alaptörvény-sértő ítélet megalapozott egy olyan a művészeti, gondolati és szólásszabadságot sértő bírói gyakorlatnak, ami a jövőben öncenzúrára készíteti az alkotó embereket, a büntetőjogi felelősségre vonása érdekében. Ez által a gyakorlatban az Alaptörvényben biztosított fenti szabadságjogok nem érvényesülnek.

A jogsértést súlyosítja az, hogy más demokratikus jogállamokban hasonló esetekben a bíróságok felmentették a művészeket.

Az Alaptörvény VI. Cikk sérelme tekintetében hivatkozunk továbbá arra is, hogy állami beavatkozás az alkotmányos jogba, hogy olyan baráti ismerősi körben tett kijelentéseket, miszerint „A világot meg kell semmisíteni/el kell pusztítani/bosszút kell rajta állni” stb., közvetlen, komoly és konkrét fenyegetésként értékel, és mint ilyet, kriminalizál a bírói ítélet.

XXVIII.cikkben rögzített alkotmányos jogok sérelme: sérelmei: Az I. és II.fokú ítélet között 1 év és 5 hónap telt el. Az Ítéletábrá az utolsó tárgyalási napon, 2014.okt.15-én közveszéllyel fenyegetésre minősítette át az élet és köznyugalom elleni cselekmények minősítését. Az eltérő minősítés lehetőségét a nyilvános ülésen végzés formájában közölte Tanácselnök Úr, majd a védelem kérését megtagadva, a Tanács nem napolta el az ülést. Így a védelem nem kapott időt az új minősítésnek megfelelő védekezés előkészítésére.

Ezzel sérült a védelemhez való alkotmányos alapjogom továbbá a tisztességes eljáráshoz fűződő alkotmányos alapjogom. Továbbá azzal, hogy az eltérő minősítést másodfokon megállapította az ítéletábrá egy teljesen eltérő bűncselekmény miatt fellebbezéssel sem tudtam élni az ítélet ellen.

Továbbá kiemelném azt is, hogy

2011. decemberi tárgyaláson szembesültem azon ténnyel, hogy személyemmel kapcsolatban adatokat titkosított a rendőrség. A titkosított adatok feloldása iránti indítványomat az I. fokú bíróság indokolás nélkül elutasította.

Álláspontom szerint az, hogy a vádlott és védőjét a büntetőeljárásban elzárják a bizonyítékok egy körétől, azzal sérül az Alaptörvényben rögzített tisztességes eljáráshoz való joga. A büntető eljárásban nem tudta meg indítványozó, hogy

milyen céllal és mennyi ideig és milyen adatait titkosították az indítványozó és a védelem elől.

Ismételten kiemelném, hogy a II. fokú ítélet (7. oldal) is elismeri azt, hogy a büntetőeljárás alapjául szolgáló ok nem volt valós és a rendőrség érthetetlen okból indított eljárást.

Álláspontom szerint valótlani ok folytán megindult büntetőeljárás alapján gyűjtöttek más bűncselekményekhez bizonyítékot, súlyosan sértették a tisztességes eljáráshoz való jogomat. Álláspontom szerint egy jogállamban nem lehetséges az, hogy kreált bűncselekmény alapján kezdenek nyomozásba azzal a céllal, hogy előre meg nem határozott bűncselekményekhez bizonyítékokat nyerjenek. Álláspontunk szerint a jogállamiság Alaptörvényben rögzített elvét sérti az, hogy egy ilyen büntetőeljárásban nyert bizonyítékok alapján ítéljenek el egy embert.

5. Annak bemutatása, hogy az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva:

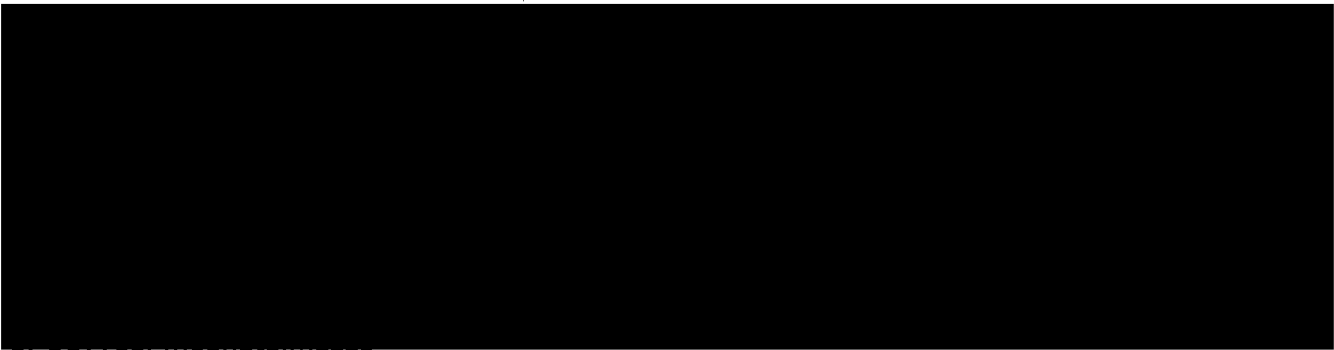
Előadom, hogy az ügyben a jogorvoslati lehetőséget kimerítettem, mivel a másodfokú bíróság által meghozott ítélettel szemben további jogorvoslatnak nincsen helye.

6. Nyilatkozat arról, hogy az ügyben van-e folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, illetve arról, hogy kezdeményeztek-e perújítást (jogorvoslat a törvényesség érdekében) az ügyben:

Felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt nincs folyamatban. A Tisztelt Alkotmánybíróság ügyrendje, és töretlen gyakorlata szerint, a felülvizsgálat igénybevétele nem kötelező az alkotmányjogi panasz benyújtása előtt.

Kelt: Budapest, 2014. 12. 12.

Tisztelettel:

- 
2. Nyilatkozat az indítvány és a személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról
 3. Érintettséget alátámasztó dokumentumok (a két ítélet és a 2011-es jegyzőkönyv példány)
 4. A [redacted] [redacted] levele és az indítványozó regényéhez írt expozéja.
 5. [redacted] r [redacted] szakmai véleménye.